

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MDLX. ad annum MDCXXIII.

Parisiis, 1644

XV. De reliquiis sanctorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15522

ANNO
CHRISTI
1596.

tatur. Agant vero, vt laudetur Deus, & ministerio pastora-
li abusus, qui late dimanarunt, ratione aliqua tollantur.

X V.

Sanctorum reliquias in cælo regnantium, quæ viua fuerunt membra Christi Domini, & Spiritus sancti templum, in honore haberi pietas præcipit, Christiana ratio suadet. Quia vero deferendi honoris est norma tradenda, vt disposita quadam ratione honor, qui defertur, eluceat: præcipimus episcopis, si qui partem istam nondum expolitam habent, vt in ecclesiis, in quibus est reliquiarum celebriorum quantitas, illas omnes distincto quodam ordine in reliquiarium arte dispositum & expolitum inferant, crystallo singulis thecis superadieccto, vt videri reuerenter possint, sit tamen reliquiario adiecctum operimentum ex tabula picta, qua imagines illorum sanctorum exprimentur, vel aliquid aliud, quo gloria, qua illi fruuntur in cælis, apte significetur. Reliquiarii locus in parte nobiliore ecclesiæ selecto aliquo sacello, aut intra chori septa, aut alibi decenter constitui debet, cui lampas perpetuo incendatur, si per ecclesiæ facultates fieri possit; quod si reliquiæ ex fragmentis minutioribus constent, obuoluantur reliquiæ serico aliquo tenui, in quo sit color sancto conueniens, ex iis, quos illorum sanctorum die adhibere ecclesia solet: obuoluta in reliquiario cum scheda nominis inserto supra crystallo conseruentur. Quia vero inter reliquias aliquæ sunt certæ, & separatim habitæ: aliquæ sunt certæ, sed ex pluribus mistæ: aliquæ vel mistæ, vel separatim incertæ, ab antiquitate approbatæ, sed schedarum & nominum vel abolitione, vel consumptione incertæ: de singulis aliquid statuere oportet, vt varietate quadam inscriptionum nec reuerentia desit, nec certa, vbi licet, cognitio desideretur.

Certis igitur reliquiis, & separatim conseruatis, siue extra sericum, quia insignes, siue intra sericum, quia minores, statuimus esse per schedulam formati characteribus inscribendum sancti proprium nomen: iis autem, quæ ex pluribus mistæ sunt, inscribatur: Sacræ reliquiæ sanctorum N. N. N. Si vero ignorantur nomina sanctorum, inscriptio sit: Sacræ reliquiæ sanctorum, quorum nomina ignorantur.

Inter ista episcopos monemus de reliquiis insignioribus, quales sunt, caput integrum, brachium, aut tibia, vel similes: posse illas decentius in vasis propriis, quæ apte manu artificis expolita sint, honesto loco asseruari, vt etiam in processionibus publicis, præcipue si sanctorum patronorum sint, efferantur, & publicæ venerationis honore, sacrisque obsequiis in patrocinium, & subsidium apud Deum vocentur: quod tamen animaduertendum erit, ne vnquam in processione, qua sanctissimum effertur eucharistiæ sacramentum, exportentur.

Reliquias sanctorum, qui fulgent sicut sol, & tamquam scintillæ in arundinetis discurrunt, ostendi populo luminibus accensis conuenit ac decet: vt enim, quod debetur sanctorum gloriæ, obsequio religioso præstatur, ita etiam fit, vt piorum excitetur deuotio, & eorundem supplicationes in sanctorum inuocationem ad humanarum imbecillitatum subsidia ardentius intenduntur.

Sacrarum reliquiarum publicam propositionem aliquo solenni die fieri religiosum, & optabile, modo absit superstitio, & auaritia, ac turpis eliminetur quæstus: idcirco statuimus episcoporum diligentia faciendum, vt cum publicæ venerationi in ecclesia sacræ reliquiæ proponuntur, ne permittant capsulas apponi ad eleemosynam colligendam, quæ alibi colligi potest, ibi non debet, quasi ad quæstum, & lucri commodum, non ad pietatem, & deuotionem proponantur.

Corpora sanctorum transferri quidem non possunt sine sedis apostolicæ licentia. Reliquiæ insignes de loco ad locum transferri ita demum poterunt, si episcopus decretum in archiuo episcopali, & libro particulari seruandum ad rei gestæ perpetuam memoriam fecerit, cur id fieri permiserit: translationem vero solennem institui, cum res ita tulerit, præcipimus: de loco nobiliore ad ignobiliorem, vt de ciuitate in pagum, transferri prohibemus: nec episcopi ferre debent, nedum concedere, vt fiat. Ipsi autem solennioribus diebus, quibus reliquiarum sacrarum vel publica propositio fiet, vel translatio, vel visitatio, curent episcopi, vt moneatur populus, ne comestationibus, & ebrietati se dedat: qui enim sanctorum festiua gaudia celebrant, sanctorum debent ve-

ANNO
CHRISTI
1596.

stigia sequi, non suffragiis, & patrocinio se illorum indignos præbere.

Reliquiarum nouarum exhibitionem, & publicam propositionem, itemque nouorum miraculorum receptionem, etiam in ecclesiis regularium, sacri Tridentini Concilii decreto interdictam & prohibitam esse omnes nouerint, nisi prius ab episcopo loci recognita, & approbata fuerint: qui, simul atque de iis compertum habuerit, adhibitis in consilium theologis, & aliis piis viris, ea faciet, quæ veritati, ac pietati consentanea iudicauerit. Quod si aliquis dubius, aut difficilis abusus extirpandus sit, vel omnino aliqua de iis rebus grauior quæstio incidat; episcopus antequam controuersiam dirimat, metropolitani, & comprouincialium episcoporum in Concilio prouinciali sententiam expectet: cum nihil inconsulto sanctissimo Romano pontifice nouum, aut in ecclesia hæctenus inusitatum vel admitti, vel decerni liceat.

Reliquiarum integrum inuentarium, quæ in ciuitate, & diocesi sunt, in episcopalibus archiuis conseruari cupimus, & mandamus.

XVI.

Domus Dei, quam decet sanctitudo, domus orationis & sanctitatis, munditie excellere debet; ut fiant in ea rite diuina & sacra; postulationes etiam, preces, & vota Deo soluantur: hanc tamquam sponsam episcopi factam tectam conseruari, & non solum rebus ad sacra peragenda necessariis, & opportunis institui mandent & præcipiant; sed iis etiam, quæ locum decent, ornari: solum bene stratum, parietes purgati, cultus vniuersus honestissimus; altaria non constituentur noua; non fiant iconæ pictura, vel sculptura cuiuscumque ecclesiasticæ historiæ episcopis inconsultis, & dum consuluntur, proponatur integra plenaque intentio extruere volentium: a sacris enim imaginibus debet omnis picturæ lasciuia abesse, ne procaci venustate pingantur, aut curiosius ornentur. Debet historiæ veritas exprimi, pietas excitari. Intra scabellum, siue basin iconæ, vel intra thecam iconæ, vel post iconam nihil omnino seruetur: sint munda, sint expedita omnia. A cornu euangelii, sicubi fuit olim in pariete custodia sanctissimæ eucharistiæ, & adhuc fe-